

دانشگاه اصفهان دانشکده علوم ریاضی و کامپیوتر

Operating Systems

اصول سیستمهای عامل

سری سوم تمرینات **نیمسال اول ۱۴۰۳**-۱۴۰۴

اعضای گروه

محمد ملائی: ۴۰۱۴۰۲۳۰۴۲

علیرضا احمدی وشکی: ۴۰۱۴۰۱۳۰۰۷

یگانه رستگاری : ۴۰۱۴۰۱۳۰۴۰

نام استاد درس

مجتبي رفيعي

صحیح یا غلط بودن گزارههای زیر را مشخص کنید و دلیل خود را نیز بیان کنید.

- (آ) انتخاب فرآیند برای اجرا توسط زمان بند CPU انجام می شود. گزاره صحیح است. این مولفه از میان فرآیندهای آماده ی اجرا در حافظه، فرآیندی را انتخاب و CPU را به آن اختصاص می دهد.
- (ب) طرح های غیرقبضه ای در حالت کلی سربار بیشتری را به سیستم تحمیل می کنند. گزاره غلط است. طرحهای قبضهای به طور کلی سربار بیشتری به سیستم تحمیل میکنند اما خدمات بهتری به کاربر ارائه میکنند. یکی از دلایل آن تعویض متن غیرداوطلبانه است. ممکن است در حین اجرای فرایند، به علت ورود فرایند با اولویت بالاتر یا تمام شدن کوانتوم زمانی، CPU از فرایند گرفته شود و به فرایند دیگری داده شود و تعویض متن داریم. درحالیکه در طرح غیر قبضهای، تعویض متن درصورتی انجام میشود که اجرای فرایند به اتمام برسد یا وقفهای رخ دهد. به طور کلی، در طرح غیرقبضهای تعویض متن کمتر و در نتیجه سربار کمتری داریم.
- (ج) زمان اجرای کامل یک فرآیند برابر حاصل جمع زمان پاسخ و زمان اجرا است. به طور کلی، گزاره غلط است زیرا با تعریف اصلی زمان اجرای کامل همخوانی ندارد. زمان اجرای کامل (زمان بازگشت) فرایند، برابر است با مجموع زمان انتظار و زمان اجرای فرایند. زمان پاسخ یعنی فاصله زمانی ورود فرایند به صف تا اولین باری که CPU را دریافت میکند. در طرح زمان بندی غیرقبضهای این گزاره صحیح است چرا که زمان پاسخ با زمان انتظار فرایند برابراست. اما به طور کلی آن را غلط محسوب میکنیم.
- (د) در تابع انتخاب زمان بندی RR فرآیندی انتخاب می شود که از آخرین باری که به صف آماده اضافه شده است تا لحظه ی کنونی، زمان کمتری در صف آماده منتظر بوده است. گزاره غلط است. در این تابع، پس از هر کوانتوم زمانی فرایندی که در ابتدای صف باشد انتخاب می شود. ممکن است در همان لحظه فرایندی به صف اضافه شود و طبق این گزاره، باید توسط الگوریتم انتخاب شود زیرا کمترین زمان را در صف سپری کرده. اما این اتفاق نمی افتد. فرایند به انتهای صف اضافه شده و الگوریتم فرایندی را که در ابتدای صف است انتخاب میکند.
- (ه) نحوه ی انتظار برای دریافت مجوز ورود به ناحیه ی بحرانی توسط یک فرآیند تنها با وقفه صورت می گیرد. گزاره غلط است. دو حالت کلی برای دریافت مجوز و ورود به فرآیندها به ناحیهٔ بحرانی وجود دارد: انتظار مشغول (busy waiting): فرآیند مکرراً شرطی را بررسی می کند و صبر می کند تا شرط برقرار شود و به ادامهٔ اجرای خود بپردازد.

مسدود کردن (blocking) : اجرای فرآیند به طور کامل متوقف می شود.

به سوالات زير پاسخ كامل دهيد.

(آ) در الگوریتم دکر (تلاش سوم) با استفاده از چه تغییراتی نسبت به تلاش دوم ویژگی انحصار متقابل رعایت شد؟ در تلاش دوم داشتیم که هر فرآیند ابتدا شرایط فرآیند دیگر را چک میکند و بعد flag خودش را TRUE میکند. ایده این است: فرآیند ابتدا بررسی میکند که آیا اجازهی ورود به حلقه برای اجرای «ناحیه بحران» را دارد یا خیر. اگر این اجازه را داشت به فرآیند دیگری اجازهی ورود به ناحیه بحرانی را نمیدهد.

مشکل این روش آنجاست که در زمانبندی قبضهای هر لحظه امکان قبضه شده یک فرآیند و دادن پردازنده به فرآیند دیگری وجود دارد. بنابراین منطقی است که هر فرآیند ابتدا مطمئن شود که فرآیند دیگر در ناحیهی بحرانی خودش به هیچ وجه نخواهد رفت و سپس برای ورود به ناحیهی بحرانی خودش اقدام کند. ایدهی روش سوم از همین زاویه دید نشات گرفته است. یعنی : یک فرآیند، در وهله اول به فرآیند های دیگر اجازهی ورود نمی دهد وسپس اجازهی ورود خودش را بررسی میکند. این تغییر به سادگی و فقط با جابه جا کردن دو خط از روش دوم میسر می شود.

چرا دیگر مشکل قبضه کردن را نخواهیم داشت؟ چون ابتدا فرآیند دیگر منع میشود از ورود به ناحیهی بحرانی.

(ب) تفاوت گرسنگی با بن بست را توضیح دهید.

بنبست (Deadlock): شرایطی است که چند فرآیند در رقابت برای دسترسی به منابع موردنیازشان تا ابد اجازه ی پیشروی نداشته باشند. در این شرایط تعامل بین چندفرآیند (نه فقط یکی) است که بن بست را رقم زده است. در ضمن این عدم دسترسی به منبع موردنیاز تا ابد ادامه پیدا می کند اگر تمهیدی برای آن در نظر گرفته نشده باشد. گرسنگی (Starvation): وقتی یک فرآیند تحت شرایطی (احتمالاتی/قطعی) امکان دسترسی به یک منبع را تا زمانی مشخص به دست نیاورد.

تفاوت کلیدی بین مفهوم گرسنگی و بنبست در اینست که گرسنگی حالتی محدودتر و با قیود بیشتر از گرسنگی است. در بنبست چندفرآیند تا ابد به مشکل دسترسی به منابع برمیخورند.

وقوع یک بنبست به معنی وقوع یک گرسنگی است. چون حداقل یک فرآیند داریم که تا ابد به منبع موردنیازش دسترسی پیدا نخواهد کرد. برعکس این گزاره لزوما برقرار نیست. یعنی ممکن است گرسنگی رخ بدهد و بنبست رخ نداده باشد.

(ج) دستورالعمل TSL و دستورالعمل Swap را مقايسه كنيد.

دستور TSL: یک عملیات اتمیک (تقسیم ناپذیر) است. به این معنی که یا هر دو دستور مذکور اجرا میشوند یا هیچکدام اجرا نمیشوند(یا همه یا هیچ). ابتدا محتویات یک خانه از حافظه را خوانده و در یک ثبات ذخیره میکند. سیس مقدار یک را دردقیقا همان آدرس از حافظه ذخیره میکند.

tsl reg, lock

دستور swap: این دستور فقط از یک عمل تقسیم ناپذیر تشکیل شده است. محتویات یک رجیستر را با محتویات یک خانه از حافظه ی اصلی جابه جا میکند.

swap reg, lock

نکته: دستورات ذکر شده خود دارای یک سری عملیاتهای کوچکتر به صورت ضمنی هستند و اجرای این مجموعه دستورات ضمنی است که اتمیک است. (د) زمان بندی SRT چه ویژگی هایی دارد و تفاوت آن با SJF چیست؟

این دو زمانبندی بسیار به هم شباهت دارند. ایده ی اصلی در قبضه ای یا غیرقبضه ای بودن آنها است. در SJF زمانبند، فرآیند با کوتاه تری زمان انفجار را انتخاب می کند و سپس پردازنده را به آن اختصاص می دهد. این زمان بندی از نوع غیر قبضه ای است. یعنی فرآیند تا زمان خاتمه یافتن به اجرای خودش ادامه می دهد. روش پیاده سازی این روش با درخت هرم کمینه (min-heap tree) به سادگی میسر می شود.

از طرفی SRT همان روش قبلی با پیادهسازی پیچیدهتر و عملکردی منعطف تر است. این مقایسهی زمان انفجار پیوسته در حال انجام است. دو نکته را باید در پیاده سازی مد نظر قرار داد و آن را مدیریت کرد:

- فرآیند در حال اجرا که به صورت پیوسته از زمان انفجارش کم میشود.
 - یک فرآیند جدید وارد صف آماده شود.

برخلاف روش قبل که پردازنده از فرآیند تا اتمام آن یا وقوع وقفه حین اجرا قبضه نمی شد، هنگام ورود به یک فرآیند جدید، درخت هرم کمینه بروزرسانی می شود و در پایان این بروزرسانی فرآیند با کمترین زمان انفجار در ریشه ی درخت است و زمان بند آن را انتخاب کند و پردازنده را به آن اختصاص دهد. این فرآیند ممکن است که فرآیند در حال اجرا و یا فرآیند تازه وارد باشد.

تمرین ۳

سیستمی را که شامل چهار فرآیند همزمان و دو منبع قابل استفاده مجدد است در نظر بگیرید. به شرط اینکه هر فرآیند حداکثر به دو منبع نیاز داشته باشد، تعداد وضعیت های بن بست (Deadlock States) در این سیستم حداکثر چند حالت است؟

بن بست در یک گروه از فرآیندهای همکار بدین معنا است که هیچ کدام از آنها از منبع اشتراکی نمیتوانند استفاده کنند چرا که در هر فرآیند منتظر فرآیند های دیگر میماند. البته برای این که بن بست رخ دهد این انتظار باید نامحدود باشد. با توجه به فرض بالا در صورتی که یک فرآیند به هیچ منبع اشتراکی احتیاج نداشته باشد، مستقل از سایر فرآیند هاست و در اینجا مورد بررسی قرار نمیگیرد ولی اگر آن را در نظر بگیریم در واقع بن بستی نخواهیم داشت. حال اگر فرض کنیم تعدادی از این فرآیندها به یک منبع و تعدادی دیگر به دو منبع اشتراکی برای اجرا نیاز داشته باشند، شرایط بن بست را مورد بررسی قرار می دهیم.

فرض می کنیم در یک لحظه دو فرآیند که هر کدام به هر دو منبع اشتراکی نیاز دارند، تنها یکی از آنها را در اختیار داشته باشند و تا زمانی که منبع دیگر را در اختیار نگیرند این منبع را رها نکنند (در حالت های دیگر بن بست رخ نخواهد داد و در بدترین حالت livelock خواهیم داشت). تعداد حالت های رخ دادن بن بست با فرض این که تعداد فرآیندهایی که به هردو احتیاج دارند x و حداکثر چهار باشد، $\binom{x}{2}$ خواهد بود.

سه فرآیند P3, P2, P1 با زمان اجرا و زمان ورود زیر را در نظر بگیرید و به موارد خواسته شده پاسخ دهید. (عدد بالاتر بیانگر اولویت بالاتر است.)

زمان اجرا	زمان ورود	اولويت	فرآيند
*	t	۲	P1
۲	t	•	P2
١	t+3	١	P3

(آ) متوسط زمان پاسخگویی با روش SJF

$$wT(P_1) = t + 2 - t = 2$$
 $T(P_1) = 2 + 4 = 6$
 $wT(P_2) = t - t = 0$ $T(P_2) = 0 + 2 = 2$

$$wT(P_3) = t + 6 - (t + 3) = 3$$
 $T(P_3) = 3 + 1 = 4$

$$\begin{array}{c|cccc}
\hline
P_2 & P_1 & P_3 \\
t & t+2 & t+6 & t+7
\end{array}$$

$$AvgT = \frac{6+2+4}{3} = 4$$

(ب) متوسط زمان پاسخگویی با روش FIFO

$$wT(P_1) = t - t = 0$$
 $T(P_1) = 0 + 4 = 4$
 $wT(P_2) = t + 4 - t = 4$ $T(P_2) = 4 + 2 = 6$
 $wT(P_3) = t + 6 - (t + 3) = 3$ $T(P_3) = 3 + 1 = 4$

$$\begin{array}{c|cccc}
 & P_1 & P_3 \\
t & t+4 & t+6 & t+7 \\
AvgT & = \frac{4+6+4}{3} & = \frac{14}{3}
\end{array}$$

(ج) متوسط زمان پاسخگویی با روش SRT

$$wT(P_1) = (t+2) - t +$$

 $t+4-(t+3) = 3$ $T(P_1) = 3+4=7$
 $wT(P_2) = t-t=0$ $T(P_2) = 0+2=2$
 $wT(P_3) = t-t=0$ $T(P_3) = 0+1=1$

(د) متوسط زمان پاسخگویی با روش اولویت

$$wT(P_1) = t - t = 0$$
 $T(P_1) = 0 + 4 = 4$
 $wT(P_2) = t + 5 - t = 5$ $T(P_2) = 5 + 2 = 7$
 $wT(P_3) = t + 4 - (t + 3) = 1$ $T(P_3) = 1 + 1 = 2$

$$\begin{array}{c|ccccc}
P_1 & P_3 & P_2 \\
t & t+4 & t+5 & t+7
\end{array}$$

$$AvgT = \frac{4+7+2}{3} = \frac{13}{3}$$

یک سیستم تک پردازنده از روش زمان بندی صف چند سطحی (MFQ) ستفاده می کند که در آن صف سطح اول و دوم از زمان بندی چرخشی (RR) به ترتیب با کوانتوم زمانی f و f میلی ثانیه با زمان تعویض متن f میلی ثانیه و سطح سوم از روش FCFS استفاده می نماید. چهار فرآیند با زمان اجرای f و f و f و f به ترتیب در زمان های f و f و f و f و f و f به ترتیب در زمان پاسخ و زمان انتظار برای اجرای کامل فرآیندها را محاسبه کنید.

ابتدا صفها را نامگذاری میکنیم:

 $A \leftarrow$ صف با زمانبندی RR کوانتوم تأیم R میلی ثانبه

 $B \leftarrow \Delta$ میلی ثانبه A کوانتوم تایم میلی ثانبه

 $C \leftarrow (صف با زمانبندی FCFS (صف آخر)$

زمان انفجار	زمان ورود	فرآيند
١٠	•	P_0
٣	٣	P_1
٧	٧	P_2
۲	74	P_3

	P_0	P_1		P_2		P_0		P_2		P_3
٠	4	۵	۸ ٩	17	•	14	۲٠١	(1 7	47	۵۲

- ابتدا در زمان صفر فقط فرآیند P_0 در صف A وجود دارد. پس توسط زمان بند این صف انتخاب می شود.
 - حین اجرای P_0 فرآیند P_1 وارد صف P_1 می شود اما آنرا قبضه نمی کند.
 - در زمان * اجرای P_0 تمام می شود. این فرآیند به صف * منتقل می شود.
- در صف A فرآیند P₁ باقی مانده پس توسط زمانبند این صف انتخاب میشود. این فرآیند در همین مرحله خاتمه میابد و از صفهای آماده خارج میشود.
 - اولویت صف A بیشتر است پس P_2 توسط زمان بند این صف انتخاب شده و P_2 میلی ثانیه اجرا می شود
 - در زمان Λ ، فرآیند P_0 در صف B است اما در زمان V فرآیند P_0 وارد صف A شده است.
- سپس فرآیند P_2 به صف B منتقل می شود. الان در این صف دو فرآیند P_0 و P_2 وجود دارند. چون زمان بندی از نوع P_0 است، پس فرآیندی که بیشتر در صف P_0 منتظر مانده است انتخاب می شود. یعنی P_0 انتخاب می شود و در کوانتوم این صف اجرا می شود.
- سپس این فرآیند از این صف خارج می شود. فقط فرآیند P_2 را در صف B داریم. این فرآیند توسط زمان بند این صف انتخاب می شود و اجرا می شود.
- زمان ۲۴ فرآیند جدید P_3 وارد صف آماده می شود. این فرآیند وار صف A می شود. توسط زمان بند این صف انتخاب و اجرا می شود.

فرض کنید در کد زیر p1 و p2 همروند باشند و سمافورهای p و p دو سمافور دودویی و هر دو مقدار اولیه یک را داشته باشند. همچنین فرض کنید دستور p در یک چرخه دستورالعمل اجرا شود.

p2:	p1:
wait(y)	wait(x)
while true do	while true do
print "B"	print "A"
<pre>signal(y)</pre>	signal(x)

آیا هر تلفیقی از A ها و B ها ممکن است در خروجی ظاهر شوند؟ توضیح دهید. با توجه به اینکه این دو فرآیند از سمافورهای متفاوتی استفاده میکنند هیچ کدام منتظر دیگری نمی ماند. با فرض اینکه این دو فرآیند همروند اجرا شوند، بنابراین در هر قسمتی از اجرا ممکن است اجرای آنها متوقف شود و CPU به فرآیند دیگر اختصاص داده شود که این بدان معناست که خروجی این برنامهها از الگوی خاصی پیروی نمیکند و هر حالتی ممکن است داشته باشد.